

Losonczy István

A „Technérealizmus” műhelygyakorlat kiállítása 'Techno realism' – a workshop practice exhibition

Re:public galéria, Pécs

2014. 05. 06. - 19.00 Bevezetőt mondott Ernst András DLA festő

The starting points of the workshop practice program of PTE Faculty of Music and Visual Arts launched in September 2013 were the results of two new scientific researches relating to the painting technique of Johannes Vermeer. One of them is the tiny whole punched on the canvas that is found in the fading point (or rather points) of the perspective. Most probably back in the days a piece of thread (an 'editing thread') used to hang out of the whole to be a useful helper during sketching and drawing. And the other starting point was the manifold use of natural ultramarine. The pictured finished so far are the beginning of the research.

A PTE MK festő tanszékén 2013 szeptemberében indult műhelygyakorlat kiindulópontja két, Johannes Vermeer festéstechnikájával kapcsolatos újabb keletű tudományos kutatási eredmény volt. Az egyik az aprócska lyuk a vászonba fúrva, amely minden esetben a perspektíva enyészpontjában (illetve: enyészpontjaiban) található. Ebből egykor bizonyára egy cérnaszál, „szerkesztőcérna” lógott ki, amely a vázlatolás és a festés során is hasznos segédeszköz lehetett. A másik a természetes ultramarin sokrétű használata. Az eddig készült harminc kép a kutatás kezdete.

A PTE MK festő tanszékén 2013 szeptemberében indult műhelygyakorlat kiindulópontja két, Johannes Vermeer festéstechnikájával kapcsolatos újabb keletű tudományos kutatási eredmény volt. Az egyik egy festéssel betapasztott aprócska lyuk az alapozott vászonba fúrva, amely minden esetben a perspektíva enyészpontjában (illetve: enyészpontjaiban) található. Ebből egykor bizonyára egy cérnaszál, „szerkesztőcérna” lógott ki, amely a vázlatolás és a festés során is hasznos segédeszköz lehetett. A másik elgondolkodtató jelenség, illetve bizonyított tény a természetes ultramarin szokatlanul sokrétű használata. Vermeer esetében nem csak (illetve: nem elsősorban) arról van szó, hogy ezt az akkor még az aranyánál is drágább színanyagot a hagyományos reprezentációs kódoknak megfelelően, a festői kompozíció meghatározott, szimbolikus jelentőségű részleteinek kiemelésére használta, hanem az a különös, hogy bőkezűen adagolt ultramarint a keverékszínbe is, például a szürkékbe. Márpedig, a kor gyakorlatához képest ez valóságos pazarlásnak tűnik...

A félév során a legkevésbé sem arra törekedtünk, hogy Vermeer (vagy Van Meegeren) festészetét utánozzuk, hanem – sokkal inkább – műveinek utóélete érdekelt bennünket, hogy miért válhattak egyaránt érdekessé az impresszionisták és később a konstruktivisták számára is, és mit tanulhatunk belőle mi magunk? A Vermeer-re jellemző (40x45, 45x50 cm.) dimenziójú, közösen, gondos munkával előkészített és felalaposított képhordozókra ezért szabadon, bármiféle tematikus megkötés nélkül dolgozhattak a hallgatók. Egyetlen feladat volt: egyenletes színmezők és színátmenetek festése éles határok közt. Senki ne higgye, hogy az' annyira egyszerű!

Az eddig készült mintegy harminc kép a kutatásnak természetesen csak a kezdetét jelenti, a valódi tanulságok később, a személyes alkotói folyamatban mutatkozhatnak meg. A re:public galériában kiállított munkák ugyanakkor talán még akkor is érdekeseek lehetnek, ha Vermeer festészetéhez semmi közük nincs.

Résztevők:

Balassa Boglárka
Csanády Hajnal
Csikász Annamária
Csincsi Arnold
Donka Péter
Hegedüs Evelyn Alexandra
Illyés Attila
Khoór Viola
Lengl Orsolya
Losonczy István
Lukács Ildikó
Murányi Marcell
Nagy Zsófia Magdolna
Stavniczky Emese
Szabó Barbara
Zsinka Felicia